

ПОРЕСКИ ТРЕТМАН ДНЕВНИЦЕ ЗА СЛУЖБЕНО ПУТОВАЊЕ У ИНОСТРАНСТВО

Одредбом члана 18. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, ... и 44/21 - у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на зараде на примања запосленог по основу дневнице за службено путовање у иностранство - до износа прописаног од стране надлежног државног органа, а највише до 50 евра дневно, утврђене на начин и **у складу са условима прописаним од стране надлежног државног органа.**

За утврђивање пореза на зараде по основу дневнице за службено путовање у иностранство, примања изнад износа прописаног од стране надлежног државног органа, односно изнад неопорезивог износа од 50 евра, конвертују се у динарски износ по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан обрачуна трошкова (члан 18. став 5. Закона).

Пропис државног органа којим се уређује накнада трошкова службеног путовања у иностранство јесте Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС”, бр. 98/07, 84/14 и 84/15 - у даљем тексту: Уредба). Овом уредбом уређују се услови под којима државни службеници и намештеници остварују право на накнаду трошкова који настају у вези с њиховим радом у државном органу, начин накнаде и висина накнаде трошкова.

Тако, сагласно члану 20. Уредбе, државном службенику и намештенику **накнађују се трошкови исхране и градског превоза у месту боравка (дневница)** у иностранству у износу од 15 евра на свака 24 часа проведена у иностранству.

У вези са одређивањем дневнице према трајању службеног путовања у иностранство, одредбом члана 24. став 1. Уредбе прописано је да државном службенику и намештенику припада **једна дневница на свака 24 часа** проведена у иностранству, а ако је преостало време проведено у иностранству **дуже од 12 часова - припада му још једна дневница**, односно још **половина дневнице** ако је преостало време проведено у иностранству **између осам и 12 часова**. Ако је време проведено у иностранству **дуже од 12 часова а краће од 24 часа**, државном службенику и намештенику припада **једна дневница**, а ако је у иностранству проведено **између осам и 12 часова - пола дневнице**. За свако задржавање у страни држави, односно пропутовање кроз страну државу, које траје дуже од 12 часова државном службенику и намештенику припада једна дневница која је утврђена за ту државу (члан 24. став 2. Уредбе).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, и 95/18-др. пропис) прописано је да колективни уговор и правилник о раду (у даљем тексту: општи акт) и уговор о раду не могу да садрже одредбе којима се запосленом дају мања права или утврђују неповољнији услови рада од права и услова који су утврђени законом. Општим актом и уговором о раду могу да се утврде већа права и повољнији услови рада од права и услова утврђених законом, као и друга права која нису утврђена законом, осим ако законом није друкчије одређено (став 2. тог члана закона). Одредбом члана 118. став 1. тачка 3) Закона о раду прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за време проведено на службеном путу у иностранству.

Дакле, ако запослени код послодавца код кога сагласно прописима није у примени Уредба, имају право на припадајућу дневницу у складу са општим актом и уговором о раду за време проведено на службеном путовању у иностранству, сагласно одредби члана 18. став 1. тачка 3) Закона не плаћа се порез на зараде на примање по основу дневнице за службено путовање у иностранство коју запослени у радном односу код послодавца оствари до износа припадајуће дневнице утврђеног према трајању службеног путовања у иностранство на начин прописан од стране надлежног државног органа а највише до 50 евра дневно.

Запослени код послодавца код кога је сагласно прописима у примени Уредба, имају право на припадајућу дневницу за време проведено на службеном путовању у иностранству у складу са Уредбом, у износу од 15 евра на свака 24 часа проведена у иностранству, што уједно представља неопорезиви износ дневнице (као износ припадајуће дневнице за те запослене утврђен Уредбом).

Примање по основу дневнице за службено путовање у иностранство запосленом које се исплаћује у износу већем од износа припадајуће дневнице утврђеног према трајању службеног путовања у иностранство, односно преко неопорезивог износа од 50 евра дневно, предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на зараде на део изнад неопорезивог износа из члана 18. став 1. тачка 3) Закона и опорезује се у складу са одредбама чл. 13. до 16. Закона.